4, s. 146) — Definitioner av erforderliga färdigheter och kvalifikationer för sådana personer som utsetts att organisera skyddsverksamheten och den förebyggande verksamheten mot yrkesbetingade risker

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Sverige skall bära sina rättegångskostnader.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 juni 2006 — Kommissionen mot Finland

(mål C-249/05)

"Fördragsbrott — Artiklarna 28 EG och 49 EG — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 21 och 22 — Skyldighet för skattskyldig som är bosatt i en annan medlemsstat än där han genomför skattepliktiga transaktioner att utse ett skatteombud som inte är direkt mervärdesskattepliktigt"

Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Skattskyldiga (Rådets direktiv 77/388, artiklarna 21 och 22) (se punkt 56 samt domslutet)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 28 EG och 49 EG samt artiklarna 21 och 22 i direktiv 77/388/EEG, rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om

harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Nationell lagstiftning med föreskrifter om att en skattskyldig som inte är bosatt i landet, men som genomför skattepliktiga transaktioner där, är skyldig att utse ett skatteombud som inte är direkt mervärdesskattepliktigt.

Domslut

1) Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 21 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/115/EG av den 20 december 2001 genom att föreskriva att skatteombud skall utses av skattskyldiga som inte är bosatta i Finland, men som genomför skattepliktiga transaktioner där och är bosatta i en annan medlemsstat eller i tredjeland med vilket avtal slutits om ömsesidigt bistånd mellan behöriga myndigheter avseende indirekta skatter vars tillämpningsområde motsvarar det som fastställts i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/44/EG av den 15 juni 2001 och rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92.

2) Republiken Finland skall ersätta rättegångskostnaderna.